

การจัดการเรียนรู้ภาษาศาสตร์การสอนภาษาไทยแบบเน้นภาระงาน
THE LINGUISTICS FOR TEACHING THAI LANGUAGE OF MANAGEMENT
ON TASK-BASED LEARNING

อรรถพงษ์ ผิวเหลือง *

Atthaphong Phiwhleung

พระมหาพรต สุวรรณรัตน์ (ภุริสโร) **

Phramaha Pharadon Suwannarat (Bhurissaro)

Corresponding Author E-mail: yanamath60@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการสอนภาษาไทย ด้วยองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์ภาษาไทย ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะของเสียงที่มีความแตกต่างกันตามฐานกรณ์ที่เกิด และสามารถออกเสียงตามแบบทดสอบได้ ทั้งยังสามารถสังเกตและบอกความแตกต่างของเสียงตามหลักวิชาการได้ และสามารถสร้างแบบฝึกหัดการเทียบเสียงพยัญชนะอีกอย่างหนึ่ง ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นได้นำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาใช้ ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการจัดกิจกรรม การทำแบบทดสอบ การสร้างแบบฝึกหัด และการประเมินผล โดยผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ภาษาศาสตร์การสอนภาษาไทยแบบเน้นภาระงานจึงมีความเหมาะสมในสภาวะการณ์ปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนและเหมาะสมสำหรับผู้สอนที่จะนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

คำสำคัญ: ภาษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย, การจัดการเรียนรู้, แบบเน้นภาระงาน

ABSTRACT

This academic article aims to improve the teaching of Thai language with the knowledge of Thai language linguistics which allows learners to have knowledge and understanding of the nature of the sound that is different according to the origin and can pronounce according to the test, they can also observe and tell the difference of sound according to academic principles and be able to create exercises to compare consonant sounds. One more thing, in classroom teaching, the task-based learning management is adopted which focuses on enabling learners to learn through activities taking the test creating exercises and evaluation where students can self-assess. Therefore, the task-based approach to teaching Thai language linguistics is

* คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

** วิทยาลัยพระธรรมทูต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

appropriate in the current situation, this leads to the development of students' reading aloud skills and is suitable for teachers to use in teaching and learning.

Keywords: Linguistics, Thai language teaching, Learning management, Task-based learning

เนื้อหา

ทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือการบูรณาองค์ความรู้ที่ได้รับมาและเรียนรู้ อย่างบูรณาการร่วมกับสิ่งต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยง องค์ความรู้จากแหล่งหนึ่งไปสู่แหล่งหนึ่งได้ อย่างสร้างสรรค์และไร้ขีดจำกัด ตลอดจน สามารถพัฒนาต่อยอดเป็นวิธีการจัดการ เรียนรู้แบบใหม่ให้มีความเหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน ยิ่งในสภาวะการณ์ปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ค่านิยม และ กระแสนิยมอย่างรวดเร็ว จึงเรียกว่ายุคนี้ว่า Disruption หมายถึงการเปลี่ยนแปลงอย่าง ฉับพลันทันที โดยเฉพาะเทคโนโลยีเข้ามามี บทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ มากขึ้น จึงส่งผลกระทบทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ทันทีในด้านต่าง ๆ อาทิ การแพทย์ เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม การศึกษา เป็นต้น โดยเฉพาะด้านการศึกษานั้นมีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับสถานศึกษาและมหาวิทยาลัย อย่างก้าวกระโดด ยิ่งก่อบรรลุด้วยสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ยิ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว โดยการนำนวัตกรรมจัดการ เรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการ เรียนรู้ด้วยกิจกรรม เป็นการสอนด้วยวิธี วิทยาการจัดการเรียนรู้แบบมีเทคนิคและ

รูปแบบกระบวนการที่หลากหลาย ซึ่งนำมา ทดแทนวิธีการสอนแบบเดิมเพื่อให้สอดคล้อง กับเด็กยุคใหม่ที่เรียกว่า เด็ก Gen Y นั้นเอง ดังนั้น การสอนหลักภาษาไทยด้วยวิธีการ แบบเดิม คือการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้หลัก ภาษาไทยเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอต่อการ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอนหน่วย เสียงพยัญชนะภาษาไทยโดยฝึกออกเสียง พยัญชนะเป็นคำ ๆ ไป โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียน ออกเสียงได้ถูกต้อง และจดจำเสียงของ พยัญชนะที่ได้พูดไปแล้วนั้นได้ และใช้วิธีการ สอนแบบเน้นครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งวิธีการสอน แบบนี้ไม่ได้อธิบายการเปรียบเทียบคู่เทียบ เสียงพยัญชนะว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร และไม่สามารถนำไปฝึกหัดได้ด้วยตนเองได้ เป็นต้น นอกจากนี้ สิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐาน สำหรับการเรียนรู้การออกเสียงหน่วยเสียง พยัญชนะคือองค์ความรู้จากภาษาศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาอย่างเป็น ระบบ อีกอย่างหนึ่งยังเป็นเครื่องมือสำหรับ ศึกษาภาษาใดภาษาหนึ่งให้มีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ดังนั้น ภาษาศาสตร์ภาษาไทย จึง หมายถึงการนำองค์ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ที่ผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ ตามขั้นตอนและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การศึกษาภาษาศาสตร์ภาษาไทยนั้นเป็น การศึกษาโครงสร้างระบบเสียงของภาษาไทย (Thai phonology) โครงสร้างระบบคำ

ภาษาไทย (Thai morphology) โครงสร้างระบบประโยคภาษาไทย (Thai syntax) ความหมาย (Semantic) และสัมพันธสาร (Discourse) ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่จะสามารถนำไปใช้สอนนักเรียนและนักศึกษาในระดับต่าง ๆ ตลอดถึงชาวต่างประเทศที่มีความสนใจในภาษาไทย และทำให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดหลักภาษาไทยได้อย่างมีระบบ ชัดเจนและถูกต้องตามหลักภาษา ซึ่งกลายมาเป็นแนวคิดร่วมศาสตร์ทั้ง 3 ศาสตร์ ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาศาสตร์ และศาสตร์การสอน เข้าด้วยกัน เรียกว่า “ภาษาศาสตร์การสอนภาษาไทย” ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้สอนสามารถนำองค์ความรู้มาบูรณาการองค์ความรู้สู่การจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ในปัจจุบัน

การจัดการเรียนรู้ หมายถึงวิธีการต่าง ๆ หรือกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ซึ่งแต่ละวิธีมีองค์ประกอบและขั้นตอนการดำเนินการที่มีลักษณะเฉพาะ ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือเป้าหมายที่วางไว้ (ทศนา แหมมณี, 2562; กุสิสรา จิตรชญาวนิช, 2562) ซึ่งเป็นกุศโลบายหรือวิธีการเพิ่มเติมของผู้สอน ที่นำไปผสมและใช้ร่วมกับวิธีการสอน จะทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน มีความสุขในการเรียนรู้และทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เร็วขึ้น (ชนันท ธาตุทอง, 2559) ทั้งนี้ การจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมในสถานการณ์ปัจจุบันมากที่สุด และ

ยังสามารถใช้สร้างเป็นแบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการทำแบบฝึกหัด การแก้ปัญหา และการตัดสินใจด้วยตนเอง และผู้เรียนสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานจากภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้อีกทางหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในระดับเรียนเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น ในบทความวิชาการนี้ ผู้เขียนจะได้นำตัวอย่างการเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ภาษาไทย การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการจัดการเรียนรู้หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทยแบบเน้นภาระงาน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างภาระงานหรือแบบฝึกหัดสำหรับนักเรียน นักศึกษา หรือชาวต่างประเทศที่กำลังเรียนภาษาไทย ดังนี้

หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ภาษาไทย

รูปพยัญชนะในภาษาไทยมี 44 รูป ซึ่งสามารถจำแนกหน่วยเสียงตามแนวภาษาศาสตร์ภาษาไทยได้ 21 หน่วยเสียง แต่ละหน่วยเสียงจะเขียนด้วยสัทอักษร (Phonetic alphabet) เพื่อใช้ในการบันทึกเสียงพูด ตัวสัทอักษรหนึ่งตัวใช้บันทึกเสียงได้เพียงหน่วยเสียงเดียวเท่านั้น หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทยสามารถเขียนด้วยสัทอักษรได้ดังนี้ /p-/ แทน ป, /t-/ แทน

ต ฎ, /k-/ แทน ก, /ʔ-/ แทน อ, /ph-/ แทน พ
ภ ผ, /th-/ แทน ท ฐ ฑ ฒ, /kh-/ แทน ข
ช ค ฌ, /b-/ แทน บ, /d-/ แทน ด ฎ, /c-/
แทน จ, /ch-/ แทน ฉ ช ฌ, /f-/ แทน ฟ ฝ,
/s-/ แทน ซ ส ศ ษ, /h-/ แทน ห อ, /m-/
แทน ม, /n-/ แทน น ฌ, /ŋ-/ แทน ง, /l-/
แทน ล ฬ, /r-/ แทน ร, /w-/ แทน ว, /y-/
แทน ย ญ ซึ่งหน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทย
ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้เขียนจะได้นำหน่วย
เสียงพยัญชนะภาษาไทยมาเทียบเสียง โดย
การแบ่งเป็นกลุ่มได้ 6 กลุ่ม ตามลักษณะของ
เสียงหรือคุณสมบัติของเสียง (รุ่งฤดี แผลงสร,
2561; กาญจนา นาคสกุล, 2559) ดังนี้

1. หน่วยเสียงพยัญชนะต้นแบ่ง
ออกเป็น 2 ชนิด คือหน่วยเสียงพยัญชนะต้น
เดี่ยวและพยัญชนะต้นควบกล้ำ ดังนี้

1.1 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยว
มีคู่เทียบเสียงตามกลุ่มที่เกิดหน่วยเสียง คือ
เปรียบเทียบคู่เทียบเสียงพยัญชนะกลุ่มเสียง
ระเบิดมี 5 หน่วยเสียง ได้แก่ /p-/ เทียบกับ
/ph-/ เช่นคำว่า “ปาน” กับ “พาน” /ph-/
เทียบกับ /b/ เช่นคำว่า “ปก” กับ “บก” /t-/
เทียบกับ /th-/ เช่นคำว่า “ตาล” กับ “ทาน”
/th-/ เทียบกับ /d-/ เช่นคำว่า “เตี้ยว” กับ
“เที้ยว” และ /k-/ เทียบกับ /kh-/ เช่นคำว่า
“ไก่” กับ “ไช้” กลุ่มเสียงกักเสียดแทรกมี 1
หน่วยเสียง ได้แก่ /c-/ เทียบกับ /ch-/ เช่นคำ
ว่า “จี้” กับ “ชี” กลุ่มเสียงเสียดแทรกมี 2
หน่วยเสียง ได้แก่ /f-/ เทียบกับ /s-/ เช่นคำว่า
“ไฟ” กับ “ไส” และ /s-/ เทียบกับ /h-/ เช่น
คำว่า “สั้น” กับ “หั่น” กลุ่มเสียงนาสิกมี 2

หน่วยเสียง ได้แก่ /m-/ เทียบกับ /n-/ เช่นคำ
ว่า “มาย” กับ “นาย” และ /n-/ เทียบกับ
/ŋ-/ เช่นคำว่า “นา” กับ “งา” กลุ่มเสียงรัว
กับกลุ่มเสียงข้างลิ้นมี 1 หน่วยเสียง ได้แก่ /r-/
เทียบกับ /l-/ เช่นคำว่า “เรียน” กับ “เลียน”
และกลุ่มเสียงกึ่งสระหรืออัมสระมี 1 หน่วย
เสียง ได้แก่ /w-/ เทียบกับ /y-/ เช่นคำว่า
“วัน” กับ “ยัน” ในการหาคู่เทียบเสียงจะต้อง
ใช้เสียงสระและตัวสะกดเหมือนกัน มีเสียง
วรรณยุกต์เหมือนกัน และจะต้องเป็นคำไทย
เท่านั้น ซึ่งคำทุกคำที่นำมาเทียบเสียงจะต้องมี
ความหมาย

1.2 หน่วยเสียงพยัญชนะต้นควบ
กล้ำ มี 2 ชนิด คือ หน่วยเสียงพยัญชนะควบ
กล้ำแท้และหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำไม่
แท้ ดังนี้

1) หน่วยเสียงพยัญชนะควบ
กล้ำแท้ มี 11 หน่วยเสียง คือ /pr-/ พร,
/phr-/ พร, /tr-/ ตร, /kr-/ กร, /khr-/ ขร/
คร, /pl-/ ปล, /phl-/ ผล/พล, /kl-/ กล,
/khl-/ ขล/คล, /kw-/ กว, /khl-/ คว/ขว ใน
การหาคู่เทียบเสียงจะต้องใช้เสียงสระและ
ตัวสะกดเหมือนกัน ส่วนเสียงวรรณยุกต์ให้ใช้
รูปวรรณยุกต์เหมือนกัน และจะต้องเป็นคำ
ไทยเท่านั้น ซึ่งคำทุกคำที่นำมาเทียบเสียงจะมี
ความหมายหรือไม่ก็ได้ ได้แก่ /p-/ กับ /pr-/
“ปะกับประ” /p-/ กับ /pl-/ “ปากับปลา”
/ph-/ กับ /phr-/ “พายกับพราย” /ph-/ กับ
/phl-/ “พันกับพลัน” /t-/ กับ /tr-/ “ตากับ
ตรา” /k-/ กับ /kr-/ “กากับกราบ” /k-/ กับ
/kl-/ “กัวกับกลัว” /k-/ กับ /kw-/ “กาดกับ

กวาด” /kh-/ กับ /khr-/ “คูกับครู” /kh-/ กับ /khl-/ “เขากับเขลา” /kh-/ กับ /khw-/ “คายกับควาย”

2) หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำไม่แท้ มี 3 หน่วยเสียง คือ /cr-/ จร, /thr-/ ทร, /sr-/ สร/ศร ซึ่งไม่สามารถเทียบเสียงพยัญชนะได้ ดังนั้น ผู้สอนอาจจะสร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำไม่แท้เพื่อให้ฝึกออกเสียง โดยแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะของเสียง เพื่อให้ผู้เรียนจดจำได้ง่ายและเป็นระบบ ได้แก่ /cr-/ จร ออกเสียงเหมือนกับ /c-/ จ เช่นคำว่า จริ่ง /thr-/ ทร ออกเสียงเหมือนกับ /s-/ ซ เช่นคำว่า ทราย ทราบ ทรุคโทรม ฉะเชิงเทรา พุทรา เป็นต้น /sr-/ สร/ศร ออกเสียงเหมือนกับ /s-/ ส เช่นคำว่า เสริม สร้าง เสรีจ สระ ศรี เส้า ศรัทธา เศรษฐี เป็นต้น

2. หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย หรือจะเรียกว่า ตัวสะกด หมายถึง หน่วยเสียงพยัญชนะที่ปรากฏท้ายพยางค์หรือตามหลังสระ มี 8 หน่วยเสียง แบ่งตามคู่เทียบเสียงได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเสียงกัก ได้แก่ แม่กก แม่กด แม่กบ กลุ่มเสียงนาสิก ได้แก่ แม่กง แม่กน แม่กม กลุ่มเสียงกึ่งสระหรืออัมสระ ได้แก่ แม่เกย และแม่เกอว ในการหาคู่เทียบเสียงจะต้องใช้เสียงสระและพยัญชนะต้นเหมือนกัน ส่วนเสียงวรรณยุกต์ให้ใช้รูปวรรณยุกต์เหมือนกัน และจะต้องเป็นคำไทยเท่านั้น ซึ่งคำทุกคำที่นำมาเทียบเสียงจะมีความหมายหรือไม่ก็ได้ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบคู่เทียบเสียงกลุ่มเสียงกัก ได้แก่ หน่วยเสียง /-p/ แทนตัวสะกดด้วย บ ป พ ฟ ภ หน่วยเสียง /-t/ แทนตัวสะกดด้วย จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฒ ด ต ถ ท ธ ศ ษ ส หน่วยเสียง /-k/ แทนตัวสะกดด้วย ก ข ค ฌ ได้แก่ /-p/ กับ /-t/ เช่นคำว่า “สูบกับสูด” /-t/ กับ /-k/ “มุดกับมูก” เป็นต้น

2.2 เปรียบเทียบคู่เทียบเสียงกลุ่มเสียงนาสิก ได้แก่ หน่วยเสียง /-m/ แทนตัวสะกดด้วย ม หน่วยเสียง /-n/ แทนตัวสะกด น ญ ณ ร ล ฟ หน่วยเสียง /-ŋ-/ แทนตัวสะกดด้วย ง ได้แก่ /-m/ กับ /-n/ เช่นคำว่า “ตามกับตาล” /-n/ กับ /-ŋ-/ เช่นคำว่า “นาน กับนาง” เป็นต้น

2.3 เปรียบเทียบคู่เทียบเสียงกลุ่มเสียงกึ่งสระหรืออัมสระ ได้แก่ หน่วยเสียง /-w/ แทนตัวสะกดด้วย ว หน่วยเสียง /-y/ แทนตัวสะกดด้วย ย ได้แก่ /-w/ กับ /-y/ เช่นคำว่า “สาวกับสาย” เป็นต้น

ทั้งนี้ การเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์ภาษาไทยดังกล่าวมาแล้วนี้ สามารถนำไปสร้างเป็นแบบฝึกหัดเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา หรือชาวต่างประเทศที่สนใจศึกษาได้ดังนี้

ตัวอย่างการฝึกสร้างแบบเทียบเสียงพยัญชนะในที่นี้ ผู้เขียนนำมาเฉพาะพยัญชนะต้นเท่านั้น ส่วนพยัญชนะท้ายไม่ได้นำมา ซึ่งมี 3 แบบ คือ แบบที่ 1 การเทียบเสียงพยัญชนะตามกลุ่มเสียง แบบที่ 2 การเทียบเสียงพยัญชนะควบกล้ำ และแบบที่ 3 การเทียบเสียงพยัญชนะมี ห นำ ดังนี้

แบบที่ 1 การเทียบเสียงพยัญชนะตามกลุ่มเสียงมี 6 กลุ่ม ได้แก่ พยัญชนะกลุ่มเสียงระเบิด พยัญชนะกลุ่มเสียงกักเสียดแทรก พยัญชนะกลุ่มเสียงเสียดแทรก พยัญชนะกลุ่มเสียงนาสิก พยัญชนะกลุ่มเสียงร่วลิ้นและพยัญชนะกลุ่มเสียงข้างลิ้น และพยัญชนะกลุ่ม

เสียงกึ่งสระหรืออัมสระ สำหรับคำที่สามารถนำมาเป็นคู่เทียบเสียงได้นั้นจะต้องคำพยางค์เท่านั้น ประกอบด้วยพยัญชนะคู่เทียบเสียงเสียงสระเหมือนกัน ตัวสะกดมาตราเดียวกัน และมีรูปวรรณยุกต์เหมือนกัน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 พยัญชนะเสียงระเบิด มี 5 หน่วยเสียง ดังนี้

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
1	ป = พ ภ ฝ	ป่า = ผ้า	ปัด = พัด
2	บ = พ ภ ฝ	บาน = พาน	บิด = ผิด
3	ต ฏ = ท ธ ฑ ถ ฐ ฒ	เต่า = เฒ่า	ตีบ = ทีบ
4	ด ฎ = ท ธ ฑ ถ ฐ ฒ	ดม = ถม	ดาบ = ทาบ
5	ก = ข ค ฆ	ไก่ = ไช้	กบ = คบ

กลุ่มที่ 2 พยัญชนะกลุ่มเสียงกักเสียดแทรก มี 1 หน่วยเสียง ดังนี้

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
1	จ = ฉ ช ฌ	จัน = ฉั่น	จาบ = ฉาบ
		จาม = ชาม	จัด = ชัด

กลุ่มที่ 3 พยัญชนะกลุ่มเสียงเสียดแทรก มี 2 หน่วยเสียง ดังนี้

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
1	ฟ ฝ = ช ฌ ศ ษ	ไฟ = ไส้	ฟัด = สัด
2	ห อ = ช ฌ ศ ษ	ให้ = ไส้	หุด = ชุด

กลุ่มที่ 4 พยัญชนะกลุ่มเสียงนาสิก มี 2 หน่วยเสียง ดังนี้

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
1	ม = น	มาย = นาย	มัด = นัด
2	น = ง	นม = งม	นก = งก

กลุ่มที่ 5 พยัญชนะกลุ่มเสียงร่วลิ้นและพยัญชนะกลุ่มเสียงข้างลิ้น มี 1 หน่วยเสียง ดังนี้

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
1	ร = ล	เรียน = เลียน	รัก = ลัก
		โรง = โลง	รด = ลด

กลุ่มที่ 6 พยัญชนะกลุ่มเสียงกึ่งสระหรืออัมสระ มี 1 หน่วยเสียง ดังนี้

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
1	ว = ย	วุ่น = ยุ่น	วัด = ยัด
		วน = ยน	วก = ยก

แบบที่ 2 การเทียบเสียงพยัญชนะควบกล้ำ มี ๑๑ หน่วยเสียง ได้แก่ พร, พร, ตร, กร, ขร/คร, ปล, ผล/พล, กล, ชล/คล, กว, คว/ขว สำหรับคำที่สามารถนำมาเป็นคู่เทียบเสียงได้นั้นจะต้องคำพยางค์เท่านั้น ประกอบด้วยพยัญชนะคู่เทียบเสียง เสียงสระเหมือนกัน ตัวสะกดมาตราเดียวกัน และมีเสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
1	ป = พร	ปาน = ปราน	ปัป = ปรีบ
2	ป = ปล	ปาย = ปลาย	ปง = ปลง
3	พ = พร	พ้อม = พร้อม	พะ = พระ
4	พ = พล	เพิง = เพลิง	พบ = พลบ
5	ต = ตร	ตม = ตรม	ตับ = ตรีบ
6	ก = กร	กัม = กรัม	กับ = กรีบ
7	ก = กล	กิน = กลิ่น	กบ = กลบ
8	ก = กว	ก้าง = กว้าง	กาด = กวาด
9	ค = คร	คู่ = ครู่	คาบ = คราบ
10	ข = ขล	เขา = เขลา	ขาด = ขลาด
11	ค = คว	กาย = ควาย	คิด = ควิด

แบบที่ 3 การเทียบเสียงพยัญชนะมี ห นำ มี ๗ หน่วยเสียง ได้แก่ หม หน หง หล หว หย หร สำหรับคำที่สามารถนำมาเป็นคู่เทียบเสียงได้นั้นจะต้องคำพยางค์เท่านั้น ประกอบด้วยพยัญชนะคู่เทียบเสียง เสียงสระเหมือนกัน ตัวสะกดมาตราเดียวกัน และมีเสียงวรรณยุกต์ไม่เหมือนกัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
1	ม = หม	ไม = ไหม	มด = หมด
2	น = หน	นี้ = หนี้	นก = หนก
3	ง = หง	งาย = หงาย	จิต = (หงุด)หังจิต
4	ล = หล	ลง = หลง	ลบ = หลบ
5	ว = หว	วัง = หวัง	วิด = หวิด

ที่	คู่เทียบเสียง	ตัวอย่างคำเป็น	ตัวอย่างคำตาย
6	ย = หย	ยี่ = หยี่	ยุต = หยุต
7	ร = หร	รุ = หรุ	รับ = หรับ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีแนวคิดมาจากนักการศึกษาชาวอินเดีย ชื่อว่า Prabhu ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกด้านการสอนภาษาและได้ร่วมจัดทำโครงการ Bangalore Project ที่ประเทศอินเดีย เป็นครั้งแรกระหว่างปี พ.ศ. 2522-2527 โดยวัตถุประสงค์ของโครงการนี้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางการสื่อสาร ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นความหมาย (meaning) และกระบวนการจัดการเรียนรู้ (อย่างไร) ดังนั้น นักการศึกษาทั้งหลายได้ให้ความหมาย (Ellis, 2003; Willis, 1996; Skehan, 1998; Richards, 2001) สรุปความได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการทำแบบฝึกหัด การแก้ปัญหา และการตัดสินใจด้วยตนเอง และผู้เรียนสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานจากภาระงานที่ได้รับมอบหมายและผู้เรียนในชั้นเรียนทำให้มีปฏิสัมพันธ์กันในระดับเรียน อีกอย่างหนึ่ง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การแก้ไขปัญหา โดยมีผู้สอนเป็นผู้ควบคุมและช่วยให้ดำเนินกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่

กำหนดไว้ ดังมีรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังนี้

1. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1.1 มีเป้าหมาย (Goal) หมายถึง การบอกขอบเขตของภาระงานที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติภาระงานแต่ละชิ้น เช่น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน

1.2 ข้อมูลป้อนเข้า (Input) หมายถึง ข้อมูลที่ผู้เรียนได้ฟังข้อมูลทั่วไปจากผู้สอนหรือจากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติภาระงาน เช่น รูปภาพ คลิปวิดีโอ ตารางภาพ บทความ เป็นต้น

1.3 บทบาท (Roles) หมายถึง บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในการปฏิบัติภาระงาน เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) บทบาทของครู (Teacher Role) กล่าวคือขณะดำเนินกิจกรรมนั้น ครูมีบทบาทอย่างไร เช่น เป็นผู้อำนวยการ (Facilitator) เป็นผู้ให้คำแนะนำ (Counselor) เป็นผู้ร่วมกิจกรรม (Participant) หรืออาจเป็นผู้สังเกตการณ์ (observer) 2) บทบาทของผู้เรียน (Learner Role) กล่าวคือขณะดำเนินกิจกรรมนั้น ผู้เรียนมีบทบาทอย่างไร เช่น เป็นผู้ร่วมดำเนินการ (Active Partner) เป็นผู้ร่วมการสนทนา

(Conversational Partner) เป็นผู้ฟัง (Listener) เป็นต้น

1.4 ขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Procedures) หมายถึง การกำหนดขั้นตอนหรือรูปแบบของการปฏิบัติภาระงานอย่างมีระบบชัดเจน โดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

1.5 ผลงาน (Outcomes) หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติภาระงานมี 2 ประเด็น ได้แก่ ด้านกระบวนการ คือรูปแบบหรือขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และด้านผลผลิต คือผลงานบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ซึ่งอาจจะได้ผลลัพธ์ทางเดียวหรือหลายทางก็ได้ ขึ้นอยู่กับวิธีการแก้ปัญหาของผู้เรียน

1.6 สถานที่ (Setting) คือการจัดห้องเรียนให้เป็นสถานที่จำลองสถานการณ์ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเข้ากับสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน

1.7 ผลสะท้อนกลับ (Feedback) คือการประเมินค่าของการปฏิบัติภาระงานว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาระงานให้บรรลุผลสำเร็จได้หรือไม่ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้กับสถานการณ์จริงได้ดีหรือไม่ ผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

2. ประเภทของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

2.1 การระบุนายการ (Listing) คือ กิจกรรมการพูดหรือการเขียนข้อความให้สมบูรณ์ เช่น การเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์

การต่อจิ๊กซอว์ การให้เหตุผลที่ขาดหายไปจากข้อความ เป็นต้น

2.2 การเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ (Ordering and Sorting) คือการรวบรวมความคิดและการค้นหาความจริง เช่น การเรียงลำดับคำศัพท์หรือสิ่งของที่หายไปจากรายที่กำหนดให้ การจัดหมวดหมู่ของสิ่งต่าง ๆ หรือการจำแนกประเภทของสัตว์จากรูปภาพ เป็นต้น

2.3 การเปรียบเทียบ (Comparing) คือการนำข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกันเหมือนกัน คล้ายคลึงกันมาเปรียบเทียบกัน เช่น การจับคู่สิ่งที่เหมือน โดยการบอกความเหมือนและแตกต่างกัน เป็นต้น

2.4 การแก้ปัญหา (Problem Solving) คือการวางแผนแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ เช่น การแก้ปัญหาจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน การให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีปัญหา เป็นต้น

2.5 การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing Personal Experience) คือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อมูลจากประสบการณ์ในชีวิตแก่ผู้อื่น เช่น การสนทนาเป็นกลุ่ม โดยเน้นการพูดคุย เป็นต้น

2.6 งานสร้างสรรค์ (Creative Task) คือการลงมือปฏิบัติงานด้วยวิธีการใหม่ ๆ หรือการลงมือทำสิ่งใหม่ ๆ หลากหลายมิติ เช่น การระดมสมอง การวาดภาพ การทดลอง การเขียนเรื่องสั้น เป็นต้น

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติการงาน (Pre-task) ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดเตรียมการให้พร้อมมี 2 ด้าน คือ 1) ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย ทบทวนองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียน ออกแบบเนื้อหาหรือจัดทำแบบฝึกหัด และวางแผนการดำเนินการปฏิบัติการงาน 2) ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ผู้สอนให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติการงาน และให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติการงาน (Task-cycle) ซึ่งให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ และผู้สอนทำหน้าที่สังเกตการณ์ (Monitor) และคอยให้คำแนะนำ เมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัยในการปฏิบัติการงานมี 3 ขั้นตอน คือ

1) ขั้นเตรียมงาน มอบหมายให้ผู้เรียนจัดกลุ่มเพื่อทำภาระงาน ตรวจสอบดูเนื้อหาที่จะลงมือปฏิบัติการงาน หากมีข้อสงสัยเนื้อหาหรือการดำเนินการ ก็ให้ผู้สอนคอยชี้แนะอย่างใกล้ชิด

2) ขั้นเตรียมนำเสนอ ให้ผู้เรียนฝึกซ้อม ทำความเข้าใจเนื้อหา เลือกใช้ภาษาให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วก่อนนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือต่อหน้าผู้สอน

3) ขั้นนำเสนอ ผู้เรียนนำเสนอ ผู้สอนช่วยสรุปหรือเพิ่มเติมรายละเอียดหรือช่วยชี้แนะในจุดที่บกพร่อง

ขั้นตอนที่ 3 หลังการปฏิบัติการงาน (Post-task) ซึ่งให้ผู้เรียนแสดงผลงานแก่เพื่อนในชั้นเรียน เพื่อร่วมกันสะท้อนผลงาน ให้เกิด

ทักษะการทำงาน และการวิจารณ์ผลงาน โดยประเมินผล 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการวิเคราะห์ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงหลักไวยากรณ์ทางภาษา และการเลือกใช้เครื่องมือสื่อสารให้ตรงความหมาย รูปแบบการใช้ภาษา และรวบรวมปัญหาที่พบ

2) ด้านการฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนและฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และสามารถบูรณาการกับงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมั่นใจ

3) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติการงาน เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงให้เกิดความถูกต้องในการสื่อสารต่อไป

การจัดการเรียนรู้หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทยแบบเน้นภาระงาน

การจัดการเรียนรู้หน่วยเสียงพยัญชนะภาษาไทยแบบเน้นภาระงาน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนการปฏิบัติการงาน (Pre-task) ผู้สอนจัดเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนก่อนการปฏิบัติการงานมี 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกระบวนการ ได้แก่ การทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงและการออกเสียงพยัญชนะในภาษาไทย ทั้ง 21 หน่วยเสียงให้แก่ผู้เรียน การจัดทำแบบฝึกหัดสำหรับการปฏิบัติการงาน และ

การวางแผนการดำเนินการปฏิบัติภาระงาน 2) ด้านผู้เรียน ได้แก่ การเตรียมตัวให้พร้อมด้านร่างกายและจิตใจในการปฏิบัติภาระงาน และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนหรือในกลุ่ม 3) ด้านผู้สอน ได้แก่ ผู้สอนคอยให้การสนับสนุน ส่งเสริม กระตุ้น และให้กำลังใจแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง พร้อมทั้งคอยชี้แนะ แนะนำ เมื่อมีข้อสงสัย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติการงาน (Task-cycle) ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 – 6 จากนั้นร่วมกันศึกษาเอกสารองค์ความรู้ตัวอย่างแบบฝึกหัด และแผนการดำเนินการตามที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ผู้สอนทำหน้าที่สังเกตการณ์ (Monitor) และคอยให้คำแนะนำสำหรับผู้เรียนที่มีข้อสงสัยในการปฏิบัติภาระงาน ดังนี้

1) ขั้นเตรียมงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเตรียมปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ดังนี้

1.1) ผู้เรียนทบทวนองค์ความรู้ตามที่กล่าวแล้ว และดำเนินการสำรวจข้อมูลภายในกลุ่มของตน โดยให้เพื่อนแต่ละคนในกลุ่ม ทดลองออกเสียงพยัญชนะทั้ง 21 หน่วยเสียง แล้วจดบันทึกข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์ว่า เพื่อนแต่ละคนออกเสียงได้ถูกต้องหรือไม่

1.2) ให้ผู้เรียนสร้างแบบฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบกล้ำ และพยัญชนะท้าย ตามที่กล่าวแล้วในเบื้องต้น เพื่อนำไปทดลองกับเพื่อนแต่ละคนในกลุ่มอีกครั้ง แล้วจดบันทึกข้อมูล เพื่อ

นำไปวิเคราะห์ว่า เพื่อนแต่ละคนออกเสียงได้ถูกต้องหรือไม่

2) ขั้นเตรียมนำเสนอ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1) ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบ (Comparing) การออกเสียงพยัญชนะภาษาไทยของเพื่อนแต่ละคน ว่าสามารถออกเสียงได้เหมือนกัน แตกต่างกัน หรือผิดเพี้ยนไปอย่างไร

2.2) ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบ (Comparing) แบบฝึกออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบกล้ำ และพยัญชนะท้ายของเพื่อนแต่ละคน ว่าสามารถออกเสียงได้ชัดเจนหรือไม่ หรือผิดเพี้ยนไปอย่างไร

2.3) ให้ผู้เรียนแก้ปัญหา (Problem Solving) ที่เกิดจากเพื่อนในกลุ่ม เรื่องการออกเสียงพยัญชนะภาษาไทยทั้ง 21 หน่วยเสียง และการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นควบกล้ำและพยัญชนะท้ายของเพื่อนแต่ละคน

3) ขั้นนำเสนอ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนและผู้สอนได้ร่วมกันนำเสนอแบบกลุ่มดังนี้

3.1) ให้ผู้เรียนภายในกลุ่ม และแต่ละกลุ่มร่วมกัน แบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing Personal Experience) ที่ได้รับจากการปฏิบัติภาระงานกับเพื่อนในชั้นเรียน

3.2) ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนมุมมองใหม่ จากเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงผลงานของตน ให้เป็นผลงาน

สร้างสรรค์ (Creative-task) และเพื่อเป็นการพัฒนาตนและผลงานต่อไป

3.3) ผู้สอนช่วยสรุปหรือเพิ่มเติมรายละเอียดหรือช่วยชี้แนะในจุดที่บกพร่อง

ขั้นตอนที่ 3 หลังการปฏิบัติภาระงาน (Post-task) ให้ผู้เรียนแสดงผลงานแก่เพื่อนในชั้นเรียน เพื่อร่วมกันสะท้อนผลงาน ให้เกิดทักษะการทำงาน และการวิจารณ์ผลงาน โดยประเมินผล 3 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) เพื่อให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ สรุปผลการใช้เครื่องมือสื่อสาร การเลือกใช้ภาษาตรงตามความหมายเพื่อความเหมาะสม

2) ด้านการฝึกหัด (Practice) เพื่อให้ผู้เรียนทบทวนและตรวจสอบผลงาน การปฏิบัติภาระงานของตนเอง หลังจากได้รับคำแนะนำ รวมถึงปัญหาที่พบ เพื่อให้มีความถูกต้อง และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3) ด้านการประเมินผล (Evaluation) เพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการปฏิบัติภาระงาน ซึ่งเป็นการสะท้อนผลทางตรงกับตัวผู้เรียนเอง และจะได้ทราบสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ

ผลการจัดการเรียนรู้ หน่วยเสียง พยัญชนะภาษาไทยแบบเน้นภาระงานมี 2 ด้าน ได้แก่ ข้อดี คือ ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีขั้นตอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองและร่วม

แลกเปลี่ยนการปฏิบัติภาระงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย และข้อเสีย คือ ในการจัดการเรียนการสอนในเบื้องต้นต้องใช้เวลามาก เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในขั้นตอนของการปฏิบัติภาระงาน หลังจากผ่านไปแล้วก็สามารถทำได้เร็วขึ้นตามลำดับ

สรุป

การจัดการเรียนรู้ภาษาศาสตร์การสอนภาษาไทยแบบเน้นภาระงาน เป็นการบูรณาการองค์ความรู้จากทั้ง 3 ศาสตร์ ได้แก่ ภาษาศาสตร์ ภาษาไทย ศาสตร์การสอน รวมเป็นภาษาศาสตร์การสอนภาษาไทย ซึ่งเป็นการนำองค์ความรู้ เรื่องการเทียบเสียงพยัญชนะในภาษาไทยมาสร้างเป็นแบบฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงเทียบกันและสังเกตความแตกต่างของเสียงพยัญชนะ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างและพัฒนาแบบฝึกหัดการเทียบเสียงนี้ได้ด้วยตนเอง เมื่อได้องค์ความรู้การเทียบเสียงและแบบฝึกหัดแล้ว ก็จะนำไปสู่ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อไป ในครั้งนี้ได้เลือกการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งเป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานการณ์จำลอง มีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการทำแบบฝึกหัด การแก้ปัญหา และการตัดสินใจด้วยตนเอง และผู้เรียนสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานจากภาระงานที่ได้รับมอบหมายและทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันชั้นเรียน อีกอย่างหนึ่ง เป็นกิจกรรมที่

เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยมีผู้สอนเป็นผู้ควบคุมและช่วยให้ดำเนินกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ภาษาศาสตร์การสอนภาษาไทยแบบเน้นภาระงาน จึงมีความแตกต่างจากการเรียนการสอน

แบบอื่น ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงกับสิ่งที่เกี่ยวข้องและประเมินความถูกต้องได้ด้วยตนเอง เพราะต้องอาศัยครูคอยแนะนำ หากแต่การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการนี้ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ด้วยตนเอง

แหล่งอ้างอิง

- กาญจนา นาคสกุล. (2559). *ระบบเสียงภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลิสรา จิตรขยวณิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันท ชาติทอง. (2559). *หลักการจัดการเรียนรู้*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ทิตินา แคมมณี. (2562). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2561). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Richards, J. (2001). *Curriculum Development in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Skehan, P. (1998). *A Cognitive Approach to Language Learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Edinburgh: Addison Wesley Longman.